

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2026. február 24.
(OR. en)

2025/0101(COD)
LEX 2498

PE-CONS 67/1/25
REV 1

JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE AZ (EU) 2024/1348
RENDELETNEK A BIZTONSÁGOS SZÁRMAZÁSI ORSZÁGOK UNIÓS SZINTŰ
JEGYZÉKÉNEK LÉTREHOZÁSA TEKINTETÉBEN TÖRTÉNŐ MÓDOSÍTÁSÁRÓL**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2026/... RENDELETE

(2026. február 24.)

**az (EU) 2024/1348 rendeletnek a biztonságos származási országok
uniós szintű jegyzékének létrehozása tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésének d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ 2025. október 23-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

² Az Európai Parlament 2026. február 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2026. február 23-i határozata.

mivel:

- (1) Az (EU) 2024/1348 európai parlamenti és tanácsi rendelet³ értelmében különös szabályok alkalmazandók abban az esetben, ha a kérelmező biztonságos származási országból érkezik. A kérelem vizsgálatát többek között fel kell gyorsítani, és – ha a kérelmező számára még nem engedélyezték a tagállamok területére való belépést – a tagállam határon folytatott eljárás keretében is megvizsgálhatja érdemben a kérelmet.

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete (2024. május 14.) az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1348, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) Az (EU) 2024/1348 rendelet lehetővé teszi, hogy harmadik országokat uniós szinten biztonságos származási országgá nyilvánítsanak az említett rendeletben meghatározott feltételekkel összhangban. Egyes harmadik országok biztonságos származási országgá nyilvánítása révén meg kell erősíteni a biztonságos származási ország elvének alkalmazását, amely elv alapvető eszközként segíti a valószínűsíthetően megalapozatlan kérelmek gyors megvizsgálását. Emellett foglalkozni kell a biztonságos származási országok tagállami jegyzékei közötti néhány eltéréssel is. Ezért létre kell hozni a biztonságos származási országok uniós szintű jegyzékét. Noha a tagállamoknak továbbra is joguk van arra, hogy olyan jogszabályokat alkalmazzanak vagy vezessenek be, amelyek lehetővé teszik, hogy nemzeti szinten az uniós szinten biztonságos származási országgá nyilvánítottaktól eltérő harmadik országokat nyilvánítsanak ilyenné, az ilyen közös, uniós szintű jegyzék várhatóan biztosítani fogja, hogy a biztonságos származási ország elvét valamennyi tagállam egységesen alkalmazza azokra a kérelmezőkre, akiknek a származási országát biztonságos származási országgá nyilvánították.

- (3) Az a tény, hogy egy harmadik ország uniós vagy nemzeti szinten biztonságos származási országnak minősül, nem jelenthet teljes garanciát az adott ország állampolgárainak biztonságára nézve – még azok esetében sem, akik nem tartoznak a személyek valamely olyan kategóriájába, amelyet az adott ország biztonságos származási országgá nyilvánításakor kivételként határoztak meg –, ezért nem zárja ki annak szükségességét, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében egyedi vizsgálatokat folytassanak. Annak értékelése keretében, hogy egy harmadik ország biztonságos származási országgá nyilvánítandó-e, jellegénél fogva csak az adott országban fennálló általános, polgári, jogi és politikai körülményeket lehet figyelembe venni, valamint azt, hogy az üldöztetésért, kínzásért, illetve embertelen vagy megalázó bánásmódért vagy büntetésért felelős személyeket szankcionálják-e a gyakorlatban, ha megállapítják a felelősségüket az adott országban. A tagállamok csak akkor alkalmazhatják a biztonságos származási ország elvét, ha a kérelmező – egyéni értékelés keretében – nem tud olyan elemekkel szolgálni, amelyek indokolnák, hogy miért nem alkalmazandó rá a biztonságos származási ország elve, és feltéve, hogy a kérelmező a szóban forgó ország állampolgára vagy feltéve, hogy hontalan személy, aki korábban abban az országban rendelkezett szokásos tartózkodási hellyel. A biztonságos származási ország elvének az egyéni értékelés keretében történő alkalmazása nem érinti azt a tényt, hogy a kérelmezők bizonyos kategóriái sajátos helyzetbe kerülhetnek a biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik országokban, és ezért megalapozottan félhetnek az üldöztetéstől, vagy esetükben valós lehet a súlyos sérelem elszenvedésének veszélye.

- (4) Annak értékelése, hogy egy harmadik ország biztonságos származási országgá nyilvánítandó-e, egy sor releváns és rendelkezésre álló információforráson alapul, ideértve a tagállamoktól, az (EU) 2021/2303 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁴ létrehozott Európai Unió Menekültügyi Ügynökségétől (a továbbiakban: a Menekültügyi Ügynökség), az Európai Külügyi Szolgálatától, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosától és más releváns nemzetközi szervezetektől származó információkat. Az értékelés keretében az (EU) 2024/1348 rendelettel összhangban figyelembe veszik a származási országra vonatkozó információknak az (EU) 2021/2303 rendelet 11. cikkében említett közös elemzését is, amennyiben az rendelkezésre áll. Az ilyen információforrások széles köre alapján több harmadik ország biztonságos származási országnak minősíthető.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2303 rendelete (2021. december 15.) az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségéről és a 439/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 468., 2021.12.30., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) Egy harmadik országnak az (EU) 2024/1348 rendelet 62. cikke szerinti, biztonságos származási országgá történő nyilvánítása megbízható, hivatalos és megfelelően megalapozott releváns és rendelkezésre álló információk alapján történik. Az ilyen, biztonságos országgá történő nyilvánítás mindemellett az adott országban fennálló általános helyzetet tükrözi, és azt nem befolyásolják az egyedi körülmények, amelyek csak annak megállapítása céljából értékelhetők, hogy egy konkrét esetben kivételesen nem kerülhet alkalmazásra a biztonságos származási ország elve. Ezért a nemzeti bírósági felülvizsgálat keretében az értékelés fő céljának a kérelmező egyedi helyzetére vonatkozó, a biztonságos származási ország elvének alkalmazhatóságát igazoló részletes bizonyítékok ellenőrzésének kell lennie. A Szerződésekkel összhangban az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel arra, hogy döntsön egy harmadik ország uniós szinten biztonságos származási országgá történő nyilvánításának érvényességével kapcsolatos kétségek esetén.

- (6) Azon országok tekintetében, amelyeknek megadták az Unióhoz csatlakozni szándékozó ország státuszát (a továbbiakban: tagjelölt ország), az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) tartalmazza azokat a feltételeket és elveket, amelyeknek a tagállammá válni kívánó országoknak meg kell felelniük. Ezeket a feltételeket és elveket az Európai Tanács 1993-ban Koppenhágában állapította meg (a továbbiakban: koppenhágai kritériumok), és az 1995-ös madridi ülésén is megerősítette. A koppenhágai kritériumok a következők: a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat, valamint a kisebbségi jogok tiszteletben tartását és védelmét garantáló intézmények stabilitása, működő piacgazdaság és képesség az Unión belüli versenyviszonyokkal és piaci erőkkel való megbirkózásra, valamint az uniós tagsággal járó kötelezettségek teljesítésére – és ennek részeként az uniós jogot képező szabályok, standardok és szakpolitikák hatékony végrehajtására – való képesség, továbbá a politikai, gazdasági és monetáris unió célkitűzéseinek vállalása.

- (7) A tagjelölt ország státuszt az Európai Tanács egyhangú döntéssel adja meg a Bizottság által az ország uniós tagság iránti kérelmét követően elkészített vélemény alapján. Az uniós tagság politikai kritériumai tekintetében különösen megállapítást nyert, hogy az uniós tagjelölt országok előreléptek a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat, valamint a kisebbségek tiszteletben tartását és védelmét garantáló intézmények stabilitásának megvalósítása felé. Ezért megállapítható, hogy a tagjelölt ország státusszal rendelkező harmadik országok az (EU) 2024/1348 rendelet értelmében biztonságos származási országnak tekintendők, és ennek megfelelően ezeket az országokat uniós szinten biztonságos származási országokká kell nyilvánítani. Az ilyen, biztonságos országgá nyilvánítás nem érinti az Európai Tanács vagy a Tanács által a tagjelölt országoknak az Unióba történő felvételére irányulóan meghozandó jövőbeli határozatokat. Kellőképp figyelembe kell venni azonban azt a tényt, hogy egy tagjelölt országban a helyzet olyan mértékben megváltozhat, hogy az említett ország biztonságos származási országgá nyilvánítása érvényét veszti. Ezért e rendeletben elő kell írni, hogy egy olyan harmadik ország biztonságos származási országgá nyilvánítása, amelynek megadták a tagjelölt ország státuszt, érvényét veszti, amennyiben a következő körülmények bármelyike fennáll: nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzet miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személyek életének vagy testi egészségének súlyos fenyegetettsége áll fenn a harmadik országban; a harmadik ország alapvető jogokat és szabadságokat érintő, a biztonságos származási országgá nyilvánítás szempontjából releváns intézkedéseire tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) ötödik részének IV. címe szerinti korlátozó intézkedések elfogadására került sor; vagy a harmadik országból érkező kérelmezők esetében az elismerő menekültügyi határozatok aránya az egész Unióban magasabb az eljáró hatóság által az adott harmadik országra vonatkozóan hozott határozatok teljes számának 20 %-ánál. A tagállamok nem alkalmazhatják a biztonságos származási ország elvét egy adott tagjelölt országból érkező kérelmezők esetében egy olyan időszakban, amikor az országban az e rendeletben meghatározott körülmények fennállnak.

- (8) Annak mérlegelése során, hogy egy tagjelölt országban nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzet miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személyek életének vagy testi épségének súlyos fenyegetettsége áll-e fenn, információforrások széles körét figyelembe kell venni, beleértve az Unió bármely releváns intézményétől, szervétől, hivatalától vagy ügynökségétől, illetve a valamely nemzetközi szervezettől származó információkat. Különösen azt kell figyelembe venni, hogy az Európai Tanács vagy a Tanács elismerte-e, hogy az érintett tagjelölt országban nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktus áll fenn, így többek között hogy egy fegyveres konfliktus fennállásának következményeként sor került-e tanácsi határozat elfogadására a 2001/55/EK tanácsi irányelv⁵ 5. cikkével összhangban. Hasonlóképpen, annak mérlegelésekor, hogy egy adott tagjelölt országban megszűnt-e a nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzet miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személyek életének vagy testi épségének súlyos fenyegetettsége, figyelembe kell venni azt a tényt, hogy az Európai Tanács vagy a Tanács elismerte, hogy a releváns körülmények már nem állnak fenn, többek között ha egy fegyveres konfliktushelyzet megszűnésének következményeként tanácsi határozat elfogadására került sor a 2001/55/EK irányelv 6. cikkével összhangban.

⁵ A Tanács 2001/55/EK irányelve (2001. július 20.) a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről (HL L 212., 2001.8.7., 12. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Alapvető fontosságú, hogy a tagjelölt országok biztonságos származási országgá nyilvánítását minden tagállam egységesen alkalmazza, többek között az e rendeletben meghatározott azon körülmények tekintetében is, amelyek fennállása esetén az említett országok már nem tekinthetők biztonságos származási országnak. E rendelet egységes végrehajtásának megkönnyítése és a jogbiztonság megteremtése érdekében a Bizottságnak folyamatosan figyelemmel kell kísérnie a helyzetet a tagjelölt országokban, és tájékoztatnia kell a tagállamokat, az Európai Parlamentet és a Tanácsot, ha a rendelkezésre álló információk alapján ezen országok valamelyikében az említett körülmények bármelyike fennáll, illetve többé már nem áll fenn, és ezt az információt az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozatában közzétett értesítés útján haladéktalanul nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie. Az Unió és a tagállamok külkapcsolataira gyakorolt esetleges hatásokra figyelemmel a Bizottság a Tanács előzetes jóváhagyása nélkül nem tájékoztathatja a tagállamokat és az Európai Parlamentet arról a tényről, hogy egy tagjelölt országban nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzet miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személyek életének vagy testi épségének súlyos fenyegetettsége áll fenn. Ennek megfelelően, mielőtt tájékoztatja a tagállamokat és az Európai Parlamentet az egy tagjelölt országban nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzet miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében fennálló bármilyen súlyos fenyegetésről, a Bizottságnak értesítenie kell a Tanácsot, amelynek előzetes jóváhagyását kell adnia.

(10) Ami Koszovót* illeti, a Menekültügyi Ügynökségtől származó információk szerint nemzeti szinten jelenleg 16 tagállam nyilváníja Koszovót biztonságos származási országnak, és a Koszovóból érkező, elismert kérelmezők aránya 2024-ben az egész Unióban 5 % volt. Koszovó potenciális uniós tagjelölt ország. Alkotmánya magában foglalja a főbb nemzetközi emberi jogi eszközöket. Koszovó többpárti parlamentáris képviselői demokrácia, a hatalmi ágak törvényhozói, végrehajtási és igazságszolgáltatási intézmények közötti szétválasztásával, és vonatkozó jogi kerete összhangban van az európai normákkal. A jogi kerete általánosságban garantálja az alapvető jogok védelmét, és összhangban van az európai normákkal. Nincsenek a koszovói állampolgárok olyan országokba való kiutasítására, kitoloncolására vagy kiadatására utaló jelek, amelyekben fennáll annak a kockázata, hogy halálbüntetésnek, kínzásnak, üldöztetésnek vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vethetnék alá őket. Koszovóban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶ 15. cikke szerinti súlyos sérelem veszélye. Koszovó nemzeti jogában nincs halálbüntetés, és Koszovó hatóságai elkötelezettek a kínzás és a rossz bánásmód megelőzése iránt. Koszovóban nem zajlik fegyveres konfliktus, ezért nem áll fenn fenyegetés nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetek miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében. Koszovóban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikke szerinti üldöztetés.

* Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az 1244/1999 sz. ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1347 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemben részesülő személyként való elismerésére, a menekültek vagy a kiegészítő védelemre jogosult személyek egységes jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról, a 2003/109/EK tanácsi irányelv módosításáról és a 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1347, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (11) Ami Bangladeszt illeti, a Menekültügyi Ügynökségtől származó információk szerint nemzeti szinten jelenleg hat tagállam nyilvánítja Bangladeszt biztonságos származási országnak, és a Bangladesből érkező, elismert kérelmezők aránya 2024-ben az egész Unióban 4 % volt. Az ország megerősített bizonyos nemzetközi emberi jogi eszközöket. Banglades parlamentáris köztársaság, amelyet alkotmány szabályoz, amely előírja a végrehajtási és igazságszolgáltatási hatalmi ág szétválasztását. Nincsenek arra utaló jelek, hogy bangladesi állampolgárokat utasítanának, toloncolnának vagy adnának ki olyan országokba, amelyekben fennáll annak a veszélye, hogy halálbüntetésnek, kínzásnak, üldöztetésnek vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vethetnék alá őket. Bangladesben általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 15. cikke szerinti súlyos sérelem tényleges veszélye. Bár Banglades továbbra is fenntartja a halálbüntetést, és nem írta alá a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának a halálbüntetés eltörlésére irányuló Második Fakultatív Jegyzőkönyvét, a halálbüntetéseket ritkán hajtják végre. Banglades megerősítette a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt. Bangladesben nem zajlik fegyveres konfliktus, ezért nem áll fenn fenyegetés nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetek miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében. Az országban általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikke szerinti üldöztetés.

- (12) Ami Kolumbiát illeti, a Menekültügyi Ügynökségtől származó információk szerint nemzeti szinten jelenleg egyetlen tagállam sem nyilvánítja Kolumbiát biztonságos származási országnak, és a Kolumbiából érkező, elismert kérelmezők aránya 2024-ben az egész Unióban 5 % volt. Az ország megerősítette a főbb nemzetközi emberi jogi eszközöket. Az 1991-es alkotmány és az alkotmánybíróság ezt követő ítélkezési gyakorlata erős emberi jogi garanciákat biztosít. Kolumbia szövetségi köztársaság, ahol demokratikus képviselői politikai rendszer van, és megvalósul a végrehajtó, a törvényhozási és igazságszolgáltatási hatalmi ág szétválasztása. Nincsenek arra utaló jelek, hogy kolumbiai állampolgárokat utasítanának, toloncolnának vagy adnának ki széles körben olyan országokba, amelyekben fennáll annak a veszélye, hogy halálbüntetésnek, kínzásnak, üldöztetésnek vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vethetnék alá őket. Kolumbiában általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 15. cikke értelmében vett súlyos sérelem veszélye, kivéve azokat a konkrét vidéki területeket, ahol az állami jelenlét nem teljes. A kolumbiai alkotmány tiltja a halálbüntetést. A kínzást és az embertelen vagy megalázó bánásmódot vagy büntetést tiltó jogi kerete összhangban van a nemzetközi normákkal. Kolumbiában nem áll fenn általános fenyegetés nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetek miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében. Az országban általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikke szerinti üldöztetés.

- (13) Ami Egyiptomot illeti, a Menekültügyi Ügynökségtől származó információk szerint nemzeti szinten jelenleg hat tagállam nyilvánítja Egyiptomot biztonságos származási országnak, és az Egyiptomból érkező, elismert kérelmezők aránya 2024-ben az egész Unióban 4 % volt. Az ország megerősítette a főbb nemzetközi emberi jogi eszközöket. Egyiptom köztársaság, ahol az elnök egyszerre tölti be az államfői és a végrehajtó hatalom vezetőjének szerepét. Nincsenek arra utaló jelek, hogy egyiptomi állampolgárokat utasítanának, toloncolnának vagy adnának ki olyan országokba, amelyekben fennáll annak a veszélye, hogy halálbüntetésnek, kínzásnak, üldöztetésnek vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vethetnék alá őket. Egyiptomban általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 15. cikke szerinti súlyos sérelem tényleges veszélye. Bár Egyiptom a büntető törvénykönyv és a katonai törvények értelmében továbbra is fenntartja a halálbüntetést, az ország megerősítette a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményt. Egyiptom az emberi jogi nemzeti stratégiájában bejelentette, hogy meg kívánja reformálni az előzetes letartóztatásról szóló törvényt, javítani kívánja a fogva tartás körülményeit, korlátozni kívánja a halállal büntetendő bűncselekmények körét, és valamennyi kormányzati intézményben erősíteni kívánja az emberi jogok kultúráját. Hatékony végrehajtásra van szükség, mivel az előrelépésre eddig az intézményi reformok terén került sor. Egyiptomban nem zajlik fegyveres konfliktus, ezért nem áll fenn fenyegetés nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetek miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében. Az országban általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikke szerinti üldöztetés.

- (14) Ami Indiát illeti, a Menekültügyi Ügynökségtől származó információk szerint nemzeti szinten jelenleg kilenc tagállam nyilvánítja Indiát biztonságos származási országnak, és az Indiából érkező, elismert kérelmezők aránya 2024-ben az egész Unióban 2 % volt. Az ország megerősítette a főbb nemzetközi emberi jogi eszközöket. India alkotmányos köztársaság és parlamentáris demokrácia. Nincsenek arra utaló jelek, hogy indiai állampolgárokat utasítanának, toloncolnának vagy adnának ki olyan országokba, amelyekben fennáll annak a veszélye, hogy halálbüntetésnek, kínzásnak, üldöztetésnek vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vethetnék alá őket. Indiában általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 15. cikke szerinti súlyos sérelem tényleges veszélye. Bár India büntetőjogában továbbra is fenntartja a halálbüntetést, és nem írta alá a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának a halálbüntetés eltörlésére irányuló Második Fakultatív Jegyzőkönyvét, azonban 2020 óta a gyakorlatban nem alkalmaz halálbüntetést. India aláírta a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt. Indiában nem zajlik fegyveres konfliktus, ezért nem áll fenn fenyegetés nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetek miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében. Az országban általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikke szerinti üldöztetés.

- (15) Ami Marokkót illeti, a Menekültügyi Ügynökségtől származó információk szerint nemzeti szinten jelenleg 11 tagállam nyilvánítja Marokkót biztonságos származási országnak, és a Marokkóból érkező, elismert kérelmezők aránya 2024-ben az egész Unióban 4 % volt. Az ország megerősítette a főbb nemzetközi emberi jogi eszközöket. Marokkó parlamentáris monarchia. Nincsenek arra utaló jelek, hogy marokkói állampolgárokat utasítanának, toloncolnának vagy adnának ki olyan országokba, amelyekben fennáll annak a veszélye, hogy halálbüntetésnek, kínzásnak, üldöztetésnek vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vethetnék alá őket. Marokkóban általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 15. cikke szerinti súlyos sérelem tényleges veszélye. Marokkó 1993 óta moratóriumot tart fenn a halálbüntetés alkalmazására vonatkozóan, bár büntetőjogában fenntartja a halálbüntetést, és nem erősítette meg a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának a halálbüntetés eltörlésére irányuló Második Fakultatív Jegyzőkönyvét. Marokkó megerősítette a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt. Marokkóban nem zajlik fegyveres konfliktus, ezért nem áll fenn fenyegetés nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetek miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében. Az országban általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikke szerinti üldöztetés.

- (16) Ami Tunéziát illeti, a Menekültügyi Ügynökségtől származó információk szerint nemzeti szinten jelenleg 10 tagállam nyilvánítja Tunéziát biztonságos származási országnak, és a Tunéziából érkező elismert kérelmezők aránya 2024-ben az egész Unióban 4 % volt. Az ország megerősítette a főbb nemzetközi emberi jogi eszközöket. A 2022. évi alkotmány elnöki rendszert hozott létre. Nincsenek arra utaló jelek, hogy tunéziai állampolgárokat utasítanának, toloncolnának vagy adnának ki olyan országokba, amelyekben fennáll annak a veszélye, hogy halálbüntetésnek, kínzásnak, üldöztetésnek vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vethetnék alá őket. Tunéziában általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 15. cikke szerinti súlyos sérelem tényleges veszélye. Tunézia 1991 óta moratóriumot tart fenn a halálbüntetés alkalmazására vonatkozóan, bár büntetőjogában fenntartja a halálbüntetést, és nem erősítette meg a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának a halálbüntetés eltörlésére irányuló Második Fakultatív Jegyzőkönyvét. Tunézia megerősítette a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt. Tunéziában nem zajlik fegyveres konfliktus, ezért nem áll fenn fenyegetés nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetek miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében. Az országban általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikke szerinti üldöztetés.

- (17) Az (EU) 2024/1348 rendelet alapján egy harmadik ország csak akkor nyilvánítható biztonságos származási országgá, ha a jogi helyzet, a demokratikus rendszerben való jogalkalmazás és az általános politikai körülmények alapján kimutatható, hogy nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikkében meghatározott üldöztetés, valamint nem áll fenn az említett rendelet 15. cikkében meghatározott súlyos sérelem tényleges veszélye.
- (18) Tekintettel arra, hogy Bangladesben, Kolumbiában, Egyiptomban, Indiában, Marokkóban és Tunéziában, valamint Koszovóban – mint potenciális tagjelölt országban – általánosságban nem áll fenn az (EU) 2024/1347 rendelet értelmében vett üldöztetés vagy súlyos sérelem veszélye, amint azt az említett országokból származó, elismert kérelmezők nagyon alacsony aránya is mutatja, meg kell állapítani, hogy az említett országok teljesítik azokat a kritériumokat, amelyek alapján az (EU) 2024/1348 rendelet értelmében biztonságos származási országnak tekinthetők, és hogy ezeket az országokat uniós szinten biztonságos származási országgá kell nyilvánítani. Ez nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy nemzeti szinten más harmadik országokat is biztonságos származási országgá nyilvánítsanak, sem pedig azt, hogy az (EU) 2024/1348 rendeletben meghatározott feltételek teljesülése esetén az említett rendelet későbbi módosításai révén a jövőben esetleg további harmadik országokat nyilvánítsanak uniós szinten biztonságos származási országgá. A Bizottságnak haladéktalanul mérlegelnie kell a tagállamok bármely, annak értékelésére irányuló kérelmét, hogy további harmadik országok is biztonságos származási országgá nyilváníthatók-e uniós szinten, figyelembe véve többek között az említett országokból származó, elismert kérelmezők Uniós-szerte alacsony arányát.

- (19) Az országok uniós szinten biztonságos származási országgá történő nyilvánítása nem érinti az (EU) 2024/1348 rendeletben meghatározott szabályt, amely szerint a tagállamok csak akkor alkalmazhatják a biztonságos származási ország elvét, ha a kérelmezők egyéni elbírálás keretében nem tudnak olyan elemekkel szolgálni, amelyek indokolnák, hogy miért nem alkalmazandó rájuk a biztonságos származási ország elve. Ezzel összefüggésben különös figyelmet kell fordítani az említett országokban sajátos helyzetben lévő kérelmezőkre, így például az LMBTIQ-személyekre, a nemi alapú erőszak áldozataira, az emberijog-védőkre, a vallási kisebbségek tagjaira és az újságírókra.

(20) Az uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik országban bekövetkező jelentős változások aránytalanul érinthetnek meghatározott területeket vagy személyek meghatározott kategóriáit az adott országban, ami az említett országból származó bizonyos kérelmezők eltérő védelmi szükségleteit és az említett kérelmezőkre vonatkozó eljárási garanciák védelmének szükségességét eredményezi. Az (EU) 2024/1348 rendelet bevezeti annak lehetőségét, hogy valamely harmadik országot e harmadik ország területe meghatározott részeire vagy személyek egyértelműen azonosítható kategóriáira vonatkozó kivételekkel nyilvánítsanak biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá. Az (EU) 2024/1348 rendelet előírja továbbá, hogy a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján függessze fel egy harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását, amennyiben az említett országban a helyzet jelentősen romlik. Annak a helyzetnek a kezelése céljából, amikor egy uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik ország a teljes területe vagy az említett országban a személyek egyértelműen azonosítható kategóriái tekintetében már nem felel meg az ilyen országgá nyilvánításra vonatkozóan az (EU) 2024/1348 rendeletben meghatározott anyagi feltételeknek, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy az említett harmadik ország területének meghatározott részei vagy személyek egyértelműen azonosítható kategóriái tekintetében hat hónapos időtartamra részlegesen felfüggeszse az ilyen országgá nyilvánítást, amennyiben ez az említett országban bekövetkezett, annak területét vagy a személyek említett kategóriáját érintő jelentős változásokra tekintettel szükséges, megfelelő és arányos.

Ezen túlmenően, a harmadik ország biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának részleges felfüggesztéséről rendelkező, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásától számított három hónapon belül a Bizottságnak jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie arra vonatkozóan, hogy az adott harmadik ország nyilvánításának hatálya alól kivonják területének azon részeit vagy a személyek azon kategóriáit, amelyekre, illetve akikre a felfüggesztés vonatkozik. Amennyiben egy tagállam ezt követően arról értesíti a Bizottságot, hogy megalapozott értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy az adott harmadik ország helyzetében bekövetkezett változásokat követően az ismét megfelel az (EU) 2024/1348 rendeletben meghatározott feltételeknek az ország egésze vagy területének meghatározott részei, vagy az adott harmadik országban a személyek egyértelműen azonosítható kategóriái tekintetében, a Bizottságnak javasolnia kell az adott ország biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának ennek megfelelő módosítását.

- (21) Tekintettel arra, hogy a migrációs helyzet gyorsan változhat, valamint az abból eredő fokozott nyomásra, hogy a vegyes migrációs hullámokban nagy arányban érkeznek olyan személyek, akik alacsony eséllyel részesülnek nemzetközi védelemben, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az (EU) 2024/1348 rendelet 42. cikke (1) bekezdésének j) pontját és 42. cikke (3) bekezdésének e) pontját a kérelmek gyorsított vizsgálata érdekében az említett rendelet alkalmazásának általános kezdőnapjánál korábbi időponttól alkalmazzák, feltéve, hogy a tagállamok átültették a vonatkozó rendelkezéseket és végrehajtották a 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁷ meghatározott különleges eljárásokat. Ez lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy gyorsan és rugalmasan reagáljanak a migrációs áramlások változásaira. Tekintettel arra, hogy az ilyen kérelmezők kérelmei valószínűleg megalapozatlanok, gyorsított eljárás vagy a határon folytatott eljárás keretében történő gyors elbírálásuk lehetővé tenné a menekültügyi és migrációs hatóságok számára, hogy – az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett – hatékonyabban értékeljék a valós kérelmeket, gyorsabb határozatokat hozzanak, és ezáltal hozzájáruljanak a menekültügyi és visszaküldési politikák jobb és hitelesebb működéséhez.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (HL L 180., 2013.6.29., 60. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) Ezen túlmenően az uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nem nyilvánított harmadik országokban fennálló összetett és tényleges helyzetek további figyelembevételére érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az ilyen országgá nyilvánítást nemzeti szinten lehetővé tevő jogszabályok alkalmazása vagy bevezetése során ezt az (EU) 2024/1348 rendelet alkalmazásának megkezdése előtt az ilyen országok területének meghatározott részeire vagy személyek egyértelműen azonosítható kategóriáira vonatkozó kivételekkel tegyék meg.
- (23) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a biztonságos származási országok közös uniós jegyzékének létrehozását és az (EU) 2024/1348 rendelet egyes rendelkezései alkalmazásának előbbre hozását a tagállamok nem tudják megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (24) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban Írország 2025. július 22-én kelt levelében bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.

- (25) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (26) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket.
- (27) Az (EU) 2024/1348 rendelet 2026. június 12-től történő alkalmazására tekintettel, valamint a jogbiztonság mielőbbi biztosítása érdekében e rendeletnek a kihirdetését követő napon kell hatályba lépnie.
- (28) Az (EU) 2024/1348 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2024/1348 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 60. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 74. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el valamely harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá nyilvánításának a 63. cikkben meghatározott feltételekre figyelemmel történő teljes vagy részleges felfüggesztésére vonatkozóan.”

2. A 61. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Harmadik országok csak akkor nyilváníthatók e rendelettel összhangban biztonságos származási országokká, ha a jogi helyzet, a demokratikus rendszerben való jogalkalmazás és az általános politikai körülmények alapján kimutatható, hogy nem tapasztalható az (EU) 2024/1347 rendelet 9. cikkében meghatározott üldöztetés, valamint nem áll fenn az említett rendelet 15. cikkében meghatározott súlyos sérelem tényleges veszélye.”

3. A 62. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Harmadik országok a 61. cikkben és az e cikkben meghatározott feltételekkel összhangban nyilváníthatók uniós szinten biztonságos származási országgá.”;

b) a cikk az (1) bekezdés után a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az e rendelet II. mellékletében felsorolt harmadik országok uniós szinten biztonságos származási országnak minősülnek.

(1b) Azon harmadik ország, amelynek megadták az Unióhoz csatlakozni szándékozó ország státuszát, uniós szinten szintén biztonságos származási országnak minősül, kivéve, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetek miatti, megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személyek életének vagy testi épségének súlyos fenyegettsége áll fenn az említett harmadik országban;
- b) az említett harmadik ország alapvető jogokat és szabadságokat érintő, a harmadik országok biztonságos származási országgá nyilvánítására vonatkozóan az e rendelet 61. cikkében foglalt kritériumok szempontjából releváns intézkedéseire tekintettel az EUMSZ ötödik részének IV. címe szerinti korlátozó intézkedések elfogadására került sor;

- c) az eljáró hatóság által hozott, az említett harmadik országból érkező kérelmezőknek – akár az ország állampolgárainak, akár hontalan személyek esetében a korábban ott szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személyeknek – nemzetközi védelmet biztosító határozatok aránya a rendelkezésre álló legfrissebb éves, uniós szintű átlagos Eurostat-adatok szerint az eljáró hatóság által az adott harmadik országra vonatkozóan hozott határozatok teljes számának 20 %-ánál magasabb.

A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja a tagállamokat, az Európai Parlamentet és a Tanácsot az első albekezdés a)–c) pontjában említett körülmények bármelyikének fennállásáról vagy fennállásának megszűnéséről. E bekezdés a) pontjának esetében a Bizottságnak a tagállamok és az Európai Parlament tájékoztatását megelőzően meg kell szereznie a Tanács előzetes jóváhagyását.”;

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 74. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el valamely harmadik ország uniós szinten biztonságos származási országgá nyilvánításának a 63. cikkben meghatározott feltételekre figyelemmel történő teljes vagy részleges felfüggesztésére vonatkozóan.”

4. A 63. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

Valamely harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának felfüggesztése vagy megszüntetése

- (1) Az uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánított valamely harmadik országban fennálló helyzet jelentős megváltozása esetén a Bizottság megalapozott értékelést végez arra vonatkozóan, hogy az említett harmadik ország megfelel-e az 59. vagy a 61. cikkben meghatározott feltételeknek, és amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e feltételek részben vagy egészben már nem teljesülnek, a következő rendelkezések alkalmazandók:
- a) ha az 59. vagy a 61. cikkben meghatározott feltételek a harmadik ország területének meghatározott részeire vagy az adott harmadik országban a személyek egyértelműen azonosítható kategóriáira vonatkozóan már nem teljesülnek, a Bizottság a 74. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben hat hónapos időtartamra részlegesen, az adott harmadik ország területének említett részei vagy a személyek említett kategóriái tekintetében felfüggeszti az említett harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását;

- b) ha az 59. vagy a 61. cikkben meghatározott feltételek a harmadik ország egészére vonatkozóan már nem teljesülnek, a Bizottság a 74. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben hat hónapos időtartamra teljeskörűen felfüggeszti az említett harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását.
- (2) A Bizottság folyamatosan felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett harmadik országban fennálló helyzetet, figyelembe véve többek között azokat az információkat, amelyeket a tagállamok és a Menekültügyi Ügynökség nyújtanak az említett harmadik ország helyzetében a felfüggesztést követően bekövetkezett változásokról.
- (3) Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdés a) vagy b) pontjával összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadott el valamely harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának felfüggesztéséről az adott harmadik ország területének egésze vagy meghatározott részei, vagy az említett harmadik országban valamennyi személy vagy a személyek egyértelműen azonosítható kategóriái tekintetében, a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásától számított három hónapon belül rendes jogalkotási eljárás keretében javaslatot terjeszt elő a következők céljából:
- a) az érintett harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának módosítása annak érdekében, hogy e nyilvánítás alól kivételeket írjon elő az ország területének azon meghatározott részei vagy személyek egyértelműen azonosítható azon kategóriái tekintetében, amelyek az (1) bekezdés a) pontja szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartoznak; vagy

- b) az említett harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának megszüntetése.
- (4) Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásától számított három hónapon belül nem terjeszti elő a (3) bekezdésben említett javaslatot, a felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályát veszti. Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásától számított három hónapon belül előterjeszti az említett javaslatot, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy megalapozott értékelés alapján hat hónappal meghosszabbítsa az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényességét, amelyet még egy alkalommal ismételten meg lehet hosszabbítani.
- (5) A (4) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben a valamely harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának megszüntetésére vagy módosítására irányuló, a Bizottság által benyújtott javaslat nem kerül elfogadásra a javaslat Bizottság általi benyújtásától számított 15 hónapon belül, a harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának teljes vagy részleges felfüggesztése hatályát veszti.”

5. A 64. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

- „(2) Amennyiben valamely harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását a 63. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjának megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén teljesen vagy részben felfüggesztették, a tagállamok az adott országot nemzeti szinten nem nyilváníthatják biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá.
- (3) Amennyiben valamely harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását rendes jogalkotási eljárás keretében megszüntették vagy módosították, a tagállamok értesítetik a Bizottságot, ha úgy ítélik meg, hogy a szóban forgó országban fennálló helyzetben bekövetkezett változások nyomán az ország ismét megfelel az 59. cikk (1) bekezdésében vagy a 61. cikkben meghatározott feltételeknek.

Az értesítésben megalapozott értékelést kell nyújtani arról, hogy az adott harmadik ország megfelel az 59. cikk (1) bekezdésében vagy a 61. cikkben meghatározott feltételeknek, és többek között ki kell fejteni, hogy melyek azok a harmadik ország helyzetében bekövetkezett konkrét változások, amelyek következtében az ország ismét megfelel az említett feltételeknek. A tagállamok az értesítésben adott esetben megjelölik, hogy az értékelés az adott harmadik ország területének mely meghatározott részeire, vagy az adott harmadik országban a személyek mely egyértelműen azonosítható kategóriáira vonatkozik.

Az értesítést követően a Bizottság felkéri a Menekültügyi Ügynökséget, hogy nyújtson részére információkat és elemzést a harmadik országban fennálló helyzetről.

Amennyiben a tagállami értesítés tárgyát képező harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását a 63. cikk (3) bekezdésének b) pontjával összhangban megszüntették, az értesítést benyújtó tagállam csak akkor nyilváníthatja az említett harmadik országot nemzeti szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá, ha a Bizottság nem emel kifogást ez ellen.

A Bizottság kifogásolási joga az adott harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítása megszüntetésének időpontjától számított kétéves időtartamra korlátozódik. A Bizottság a tagállam általi értesítés napjától számított három hónapon belül, az adott harmadik országban fennálló helyzet megfelelő felülvizsgálatát követően nyújthatja be kifogását, figyelembe véve az 59. cikk (1) bekezdésében és a 61. cikkben meghatározott feltételeket.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az 59. cikk (1) bekezdésében vagy a 61. cikkben meghatározott feltételek ismét teljesülnek az e bekezdés első albekezdése alapján kapott értesítés tárgyát képező harmadik ország területének egésze vagy meghatározott részei, vagy a harmadik országban valamennyi személy vagy a személyek egyértelműen azonosítható kategóriái tekintetében, rendes jogalkotási eljárás keretében javaslatot nyújthat be e rendelet módosítására irányulóan annak érdekében, hogy az adott harmadik országot uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítsák az adott harmadik ország területének egésze vagy azon meghatározott részei tekintetében vagy valamennyi személy vagy a személyek egyértelműen azonosítható azon kategóriái tekintetében, amelyekre az említett feltételek teljesülnek.”

6. A 78. cikk (2) bekezdésében „a mellékletben” szövegrész helyébe „az I. mellékletben” szövegrész lép.
7. A 79. cikk a következőképpen módosul:
 - a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E rendelet 59. cikkének (2) bekezdését, 61. cikkének (2) bekezdését és 61. cikke (5) bekezdésének b) pontját azonban a 2013/32/EU irányelv 36. és 37. cikke szerinti »biztonságos származási ország« elvének, valamint a 2013/32/EU irányelv 38. cikke szerinti »biztonságos harmadik ország« elvének alkalmazása tekintetében ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja]-tól/-től kell alkalmazni.”;

b) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok a 2013/32/EU irányelv 31. cikkének (8) bekezdése szerinti gyorsított vizsgálati eljárás vagy a 2013/32/EU irányelv 43. cikkével összhangban a határon vagy a tranzitónákban lefolytatott eljárás indokaként 2026. június 12. előtt alkalmazhatják e rendelet 42. cikke (1) bekezdésének j) pontját és a 42. cikk (3) bekezdésének e) pontját, ha ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja] előtt átültették a vonatkozó rendelkezéseket és nemzeti szinten végrehajtották az említett cikkeken meghatározott különleges eljárásokat.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve a 2013/32/EU irányelv nem kötelező, az e cikk (2) és (3) bekezdésében szereplő hivatkozásokat a 2005/85/EK irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni.”

8. Az egyedüli melléklet számozása „I. melléklet”.

9. Az (EU) 2024/1348 rendelet e rendelet mellékletének szövegével – mint II. melléklettel – egészül ki.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

„II. MELLÉKLET

Az uniós szinten biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik országok a következők:

Banglades

Kolumbia

Egyiptom

India

Koszovó*

Marokkó

Tunézia

* Ez a megnevezés nem érinti a jogállással kapcsolatos álláspontokat, továbbá összhangban van az 1244/1999 sz. ENSZ BT-határozattal és a Nemzetközi Bíróságnak a koszovói függetlenségi nyilatkozatról szóló véleményével.”
